

500 100 nüfəs Ermənistanda 2,5 milyon azərbaycanlı qovulub

dövləti yaratmaq üçün dəridən-qabıqdan çıxırdılar. Türkmençay məqaviləsindən sonra ermənilər böyük dövlətlərə arxalanaraq Goyçəyə 17-18 dəfə hücum edib dinc əhalini kütləvi surətdə, vəhşicəsinə qətlə yetirmişdilər. Bu qırğınlardan biri da 1918-1919-cu illər fəlakətidir. O zaman Gərnibasar, Dərəçiçək, Pəmbək, Dağ Borçalı, Ağbabə ətrafında qanlı döyüslər gedib və günahsız azərbaycanlılar öldürüllər. 1918-1919-cu illərdə Gümrü ətrafinəda 10 min azərbaycanlı qətlə yetirilib. Andranik Uzunyanın, Dronun, Njdenin qanlı fəaliyyəti bütün mahalları da əhatə edib".

Bu sözləri AZERTAC-a açıqlamasında Qərbi Azərbaycanın Goyçə mahalından olan Əmiraslan Cəfərov deyib.

Əmiraslan Cəfərov qeyd edib ki, o vaxtlar Goyçədə bir erməni generalı - Selikov (Sulikov) peyda olub. Selikov 1905-ci il erməni-müsəlman davasında Azərbaycanın Şəki qəzasının Qaya-başı kəndindən Gəncəyə, sonra da Goyçənin Qaranlıq (indiki Martuni) rayonuna - Basarkeçərə yaxın yerə gəlib çıxb. Selikov Nikolayın sağ əli olub. O, Goyçə mahalındaki bütün erməni qoşunlarına sərkərdəlik edib, oradakı müsəlmanlara qan uddurub. Ermənilər ingilislərdən toplar alıb gətirib və Nikolayın fitvası Selikovun göstərişi ilə müsəlman kəndlərini talayıb, evləri dağıdıb, mal-qarani, ərzağı qoşunun atları üçün aparıblar. Daşnak sərkərdə Selikovun qoşunu Goyçənin böyük kəndlərindən olan Şışqayanı alova qərq etmişdi. O vaxt iclas keçirmək adı altında əməkdaşlığı təşviq etmək üçün 1918-ci ilin 10 dekabrında Şuşa şəhərində "Şuşa" adlı qəzetin işçisi olmuşdur.

Aşıq Nəcəf iki oğlu ilə birgə 1918-1919-cu illərdə daşnakla-
şmış. O dənizdən tullu olmuşdur. Lakin o daşnakla-

Aşiq Nəcəfin Şəmistan və Şəmiddindən başqa, Mikayıl, Astar və İsmayıł adlarında oğulları da olub. 1919-cu ildə ermənilərin Göyçə mahalına silahlı hücumu zamanı Nəcəf əsir düşüb, Basarkeçərdə, "Külli təpə" deyilən ərazidə belinə odlu samovar bağlanaraq beş oğlu ilə birlikdə vəhşicəsinə öldürülüb.

Hacı Rəhim ermənilərə, həmçinin Sulikova qan uddurub. Sulikov və Andranik Hacı Rəhimdən çox qorxublar. Göyçədə Zodlu Səməd ağanın gördüyü tədbirlər nəticəsində Göyçə mahal üzrə sərkərdə, Şışqayalı Kor Tanrıverdi, dövlət nümayəndəsi Qaraimanlı Məşədi İsa, Daşkənddə Qocaman oğlu Mədət, Göycənin igid, qəhrəman oğlu, koroğlusu Hacı Rəhim, Aşiq Nəcəf Zodlu Məcid və Göycənin ağsaqqalları Sulikovun Zodda öldürülməsi planını hazırlamışdilar.

Əmiraslan Cəfərov bildirib ki, Səməd ağanın və Məşədi İsa-nın başçılığı ilə Sulikov Zodda öldürülüb. Ondan sonra Kor Tanrıverdi və Səməd ağa Basarkeçər qalasında həbsə salınıb. Səməd ağanın hirsindən ürəyi partlayıb, Kor Tanrıverdi isə öldürülüb. Kor Tanrıverdinin həyat yoldaşı Kəsəmənli Məleykə xanım çox cəsur, igid bir qadın olub. O, ermənilərlə vuruşub. O dövrde onun silahı təndirin üstündəki xəcīrgöt (dəmir əşya) olub. O, qı-

Sulikovun ölümündən sonra ermənilər yasa batıblar, hətta sülh barışıçı elan etmək istəyiblər. Lakin Andranikin fitvası Sulikovun ölümündən sonra ermənilər "Nikolay" hökumətinin köməyi ilə hər tərəfdən Goyçəyə qoşun yeridib, ingilislərdən gətirdikləri topları işə salıblar.

O vaxt hadisə iştirakçılarından olan Bahram yazır: "Mən Bəsarkeçərin tatar əhalisini heç nəyə məhəl qoymadan məhv etdim. Döyüsdən sonra yaralananların hamısını bir quyuya doldurub başlarına ağır daşlar tökdüm ki, onlar bir də yer üzündə görünməsinlər. Bütün qadınları, kişiləri, uşaqları bu üsulla öldürdüm". (Revolusyonny, Vostok № 2-3, 1936).

Daşnaklar hakimiyyətdə olduqları müddətdə (1918-ci ilin mayından 1920-ci ilin noyabrına qədər) 440-dan çox azərbaycanlı kəndini yandırıb məhv edib, 100 minlərlə azərbaycanlıların qaçqına çevrilməsinə səbəb olublar. Z.Qorqodyan "Son 100 il-də" adlı əsərində yazıb: "Daşnakların təmizləmə siyaseti nəticəsində 1919-cu ildə bacbatdan yaşlaşılmış (gəvəlmüş) türk-

1905-1919-cu illər arasında baş verən erməni-azərbaycanlı müharibələri dövründə düşmənə qarşı döyüşən dəstələr böyük qəhrəmanlıqlar göstərib. Həmin dəstələrə başçılıq edən cəsur xalq oğullarının şücaəti və adı həmişəlik xalqımızın mübarizə tərixinə yazılıb. Onlardan Məşədi İsa, Qayabaşlı İsgəndər (Ac Aslan), Ələsgəroğlu Bəşir, Məşədi Qəmbər, Qaçaq Rəhim, Kərim Hümbət, Kor Tanrıverdi, Məşədi Qasim, Qlava Balı, Məşədi Məlik, Gəlyan Hacı, Təgələrov, Məşədi Hümbət, Hacı İsmayılov və s.

Mehdi, Cığal Həsən, Topal Oruc, Məşədi Hümbət, Kalvayı Abba-seli, Dəli İsmayıł, Şəşə Ələkbər, Yekə İbrahim, Qaçaq Pirverdi və Kəsəmənli Qaçaq Kərəm, İsrafil ağa, Dərəçiçəkli Qaçaq Rüstəm və başqaları Göyçə dağlarında at oynadıb, igidlik göstəriblər.

"Ən dəhşətli repressiyalardan biri 1948-1952-ci illərdə həyata keçirilən mənfur "Köçürülmə" siyasəti idi. İ.V.Stalini ələ alan A.Mikoyan, eləcə də erməni diasporu azərbaycanlıları Ermənis-tandan sürgün etmək kimi mənfur bir əməliyyatı həyata keçirməyə müvəffəq oldular. 150 mindən çox adam öz dədə-baba yurdundan məcburi surətdə çıxarılaraq vaqonlara dolduruldu və naməlum istiqamətlərə göndərildi. Onlar Azərbaycanın Kür-Araz ovlağında yerləşdirildilər. O dövrdə Göyçə mahalının Kərkibaş kəndindən bizim Hacı Hasan tayfamız Ucarın Qazyan kəndinə köçürüldü. Atam Zeynalabdin Qazyan kəndinin 2 sayılı orta məktəbində direktor işləyirdi. Atamın Cabbar əmisi və bir çox digər şəxslər istiyə dözməyərək həlak oldular.

1980-ci illərdə, xüsusilə M.Qorbaçovun rəhbərliyi dövründə ermənilər "Türksüz Ermənistən" ideyasını həyata keçiriblər. 1988-ci ildə 211 min azərbaycanlı Ermənistandan çıxarıldı. Onlardan 40 mindən çoxu Basarkeçər rayonunun sakini idi. Beləlik-lə, son 100 ildə Ermənistən ərazilindən 2,5 milyon azərbaycanlı